

— Азъ проучвамъ — отвърна Мелхиоръ — единъ планъ за нападение върху държавата на Нитокрисъ, моя съседъ. Неговата земя ми е необходима, и ако той не приеме моитѣ условия, ще си послужи съ единъ шпионинъ, който ще ми предаде неговиятъ замъкъ . . .

Майката Божия

А вие, млади юначе, какви замисли бушуватъ надъ твоето бронзово чело презъ време на лудешкия ти бѣгъ?

— Колебая се — каза Гаспаръ — да запазя ли харема на своя баща. Да го подновя ли, или да се ожения за Сиди, дъщерята на моя везиръ, която всѣки день преминава предъ моя смаянъ погледъ бащинитѣ градини, кротка и изящна като гургулица.